

Valen...TIN....ovo...

by [Radmila Solesa-Cetic](#) on Sunday, February 13, 2011 at 2:34pm

Bez Valentinova, a s ljubavlju, i u ljubavi sam odrasla. Praznik nam je dosao pomijesan s nasom demokratijom i nasim ratovima pa sam ga, kao i sve tad nam novo, docekala s cinizmom i nepovjerenjem. Citala jesam, cula jesam, da svijet slavi Ljubav i Zaljubljenost 14.februara. Kako sam bila pristalica velicanja zene svakim danom u godini, a ne samo 8.marta, tako sam i ljubav, prema svemu, svacemu i svakom slavila svakodnevno.

Cak me ni Ofelija Sekspirova nije uspjela ubijediti da to nije samo komercijalizacija i marketing meni svete i velike Ljubavi.

Ali, moja djecica, onog februara, kad je Sandro bio gotovo cetiri i po, a Tin tri i po, uspjeli su, s vrlo malo rijeci, majku kriticara preobraziti u majku pateticara.

Kako je Sandro u zagrebackom vrticu nasao svoju prvu plavoooku djevojčicu Ingu, za Valentinovo joj je, uz tatinu pomoc, po prodavnicama trazio poklon. Kad ga je nasao, "da se mama ne uvrijedi", kupili su i mami prvo srce - kutiju za nakit.

Moj prvenac, dan uoci Valentinova, nije prestajao pricati o Ingi i nacinu na koji ce joj uruciti poklon. Senad i ja smo se samo smjeskali, davali smo ideje, a Tin se, iz prikrajka, s odusevljenjem u glasu, ubacio u "Sandrovu pricu":

- Mama, mama, - i ja sam zaljubljen!

- U koga, Tine?

- Pa, u tebe!

Pa da covjek ne pocne slaviti Valentinovo?!

Jeste marketing i komercijalizacija Ljubavi, ali sam svakog februara, odusevljeno birala poklone Sandrovim curicama, ne pamtim godinu, a ni mjesec, u kojem nije bio zaljubljen. Pisali smo kartice svima u razredu, uciteljici, kucnim prijateljima.

Majka im u kicu nikad vise nije uzivala.

A Tinova tanana dusica nikad nije bila otvorena kao Sandrova. Imao je djevojčicu - Sirenu, u Diznilendu je upoznao. Pa je imao djevojčicu Marijanu, iz nasih krajeva.

- Mama, ima plave oci kao duboko more, a trepavice duge, kao na reklamama, al' ne sminka se, jer jos mala.

Njoj je i prvu cestitku napravio, sa pet i po, nikad je nije urucio, jer "on je jos uvijek mali, kad poraste".

Poslije Marijane, pocela je muzika, Mocart, idealizam. Ako se ikad bude zenio, bice to zena iz Bosne, rekao je tati u svojoj devetoj godini.

- U Americi, zene ili samo rade ili samo brinu o djeci. U Bosni, i rade, i brinu o djeci, kao mama.

Kriteriji su, s godinama, rasli. Mislim da je trazio dusu slicnu njegovoj, interesovanja slicna, pogled na svijet. Na pocetku srednje je nesto bilizu svih tih njegovih snova o ljubavi je nasao, sve sto smo uspjeli saznati, njen tata ne da da se ona zabavlja.

Kad su telefoni poceli zvoniti, curice zvale da izade van, nije htio da gubi vrijeme, ima puno toga da uradi. Senad i Sandro su ga probali nagovoriti da izlazi s bilo kakvom djevojkom, "neces tu prvu zeniti".

Njegov je odgovor bio jasan:

- To je prevara. Onda lazem i nju i sebe.

Tek kad je otisao, pod krevetom njegovim, nasla sam nekoliko pjesama, isprintane, u crnom fasciklu. Njegova poezija kaze da njegova idealna djevojka njega ceka "iza zeljeznih vrata" u "bijeloj svjetlosti".

Kako jos uvijek nista ne razumijem, a sve ovo ne mogu ni da shvatim, ni da prihvatim; nadam se i vjerujem da je moj Tin tamo negdje visoko, visoko, ovog Valentinova, sretniji no ikad.

A ja cu, ovdje dole, duboko, duboko, probati da slavim Ljubav kao da je svaki dan Valentinovo.

"Bring Love to Life"

Tin Cetic

P.S.

Svima koji vole - Sretno!